

IN MEMORIAM

IN MEMORIAM

Проф. д-р Ангелина Минчева, d.h.c.

На 24 юни 2016 г. ни напусна проф. д-р Ангелина Минчева, d.h.c., дългогодишен член на Катедрата по кирилometодиевистика, забележителен учен и преподавател, учител на цяло поколение старобългаристи.

Ангелина Минчева е родена в София на 30. 12. 1933 г. Завършва с отличие езиковедския профил на специалността „Българска филология“. От 1957 г. е редовна аспирантка в секцията по история на българския език в Института за български език, а от 1960 г. е научен сътрудник там. През 1964 г. защитава дисертация на тема „Развой на дателния притежателен падеж в българския език“. От 1974 г. е старши научен сътрудник в ИБЕ, а през 1981 г. постъпва на работа в Катедрата по кирилometодиевистика в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. През 1985 г. е избрана за професор в същата катедра. Като преподавател в Софийския университет води редица курсове на бакалаври и магистри: старобългарски език, история на българския книжовен език, историческа граматика на българския език, история на старобългарските преводи, българска историческа лексикология и лексикография. Била е гост-професор в университетите на Кьолн, Бон, Болоня и Фрайбург. Изнасяла е лекции и в университетите на Хайделберг, Копенхаген, Орхус, Виена, Грац. Работила е като лектор по български език в Гьотинген.

Първите си публикации Ангелина Минчева прави още като студентка в списание *Български език*, а след това се насочва към изследване на българския исторически синтаксис и към проблемите на балканския езиков съюз. Тези работи ѝ спечелват име на

авторитетен и задълбочен учен, като ѝ носят и признанието на международната славистична общност. Проф. Минчева има значителен принос за изследването и издаването на старобългарски паметници („Старобългарски кирилски откъследи“, 1978 г.), на по-късни преписи на старобългарски съчинения („Симеонов сборник (по Светославовия препис от 1073 г.)“, 1993 г.), на среднобългарски преводи („Isaak der Syrer, Abhandlungen zur Askese“, 2015 г.), взема активно и водещо участие в изданието на мартенския том от Великите чети минеи на митрополит Макарий. Тя посвещава редица свои съчинения на изследването на преводните и оригиналните творби от старобългарската епоха и в Преславския книжовен център. Проф. Минчева е един от изследователите, които обхващат в изследванията си цялостната история на българския книжовен език, тя разглежда различни аспекти на езиковата ситуация през Средновековието и Възраждането и очертава сложния път на българския език през тези периоди. Значителен е нейният принос за осветляване на балканските черти на българския език от старобългарската епоха до съвременното му състояние („Старобългарският език в светлината на балканистиката“, 1987 г.). Задълбоченият поглед върху езиковите и литературните факти и респектиращата ерудиция на А. Минчева дават своето отражение и върху академичната *Граматика на старобългарския език* (1991 г.), подготвена с нейно участие.

В продължение на повече от 20 години проф. Минчева е редактор на списание *Palaeobulgarica* и със своята вискателност и компетентност допринася за високия международен престиж на списанието.

Проф. Минчева е била ръководител на многобройни докторанти и дипломанти, на които предаде своите знания и идеи, тя остави след себе си школа в старобългаристиката.

За своите забележителни научни приноси през 1999 г. проф. Ангелина Минчева е удостоена с почетен докторат на Университета във Фрайбург, а през 2013 г. е отличена с почетния знак на СУ „Св. Климент Охридски“ със синя лента.

Със смъртта на Ангелина Минчева българската наука губи голям и достоен учен, студентите губят любим преподавател, академичната общност губи доблестен колега, мъдър и скъп приятел.

Поклон пред живота и делото ѝ!